

В дослідженні розглядалися економіки країн з абсолютно різними системами оподаткування і джерелами прибутків держави. В середньому по світу зменшуються затрати часу на податковий звіт та кількість платежів. При цьому, загальна ставка оподаткування (податкове навантаження на прибуток компанії) дещо виросла.

Країни Східної Європи та Центральної Азії (в тому числі, Україна) продемонстрували покращення у трьох традиційних індикаторах (загальна ставка податку, час на підготовку та подачу звітності і сплату податку, кількість платежів). Регіон також займає хорошу позицію по ефективності роботи податкових органів: усі чотири компоненти індексу пост-подачі (час на заяву та отримання бюджетного відшкодування ПДВ, а також час на виправлення помилки у звітності з податку на прибуток та проходження можливої податкової перевірки у зв'язку з цим) значно краще за середньосвітові показники [3].

Країни ЄС та Європейської асоціації вільної торгівлі мають кращий показник з оцінки ефективності роботи податкових органів. В цьому регіоні продовжують знижуватися ставки оподаткування та затрати часу на податковий звіт.

Близький Схід залишається лідером з легкості виконання вимог податкового законодавства і найменшого податкового навантаження.

Азіатсько-тихоокеанський регіон краще середньосвітового рівня у всіх індикаторах, окрім ефективності роботи податкових органів після подання звітності. В даному регіоні платник податків буде не тільки довше, ніж у всьому світі, отримувати бюджетне відшкодування, а й довго проходити податкову перевірку з податку на прибуток у зв'язку із виправленням помилки.

Північна Америка залишається регіоном із найменшою кількістю платежів та добрими показниками щодо всіх інших індикаторів.

Центральна Америка та країни Карибського басейну продовжують рухатися в тренді зниження часу на податковий звіт та кількість платежів, але показали найбільше збільшення загальної ставки оподаткування в 2016 році. Також відшкодування ПДВ в даному регіоні доведеться очікувати майже так довго, як і в Азіатсько-тихоокеанському.

Південна Америка зберігає найвищу ставку оподаткування і найбільші затрати часу на податковий звіт та подачу звітності, не дивлячись на найбільше зменшення затрат часу в 2016 році. Індекс пост-подачі в цьому регіоні також найнижчий в світі, оскільки тільки в 2 з 12 країн регіону компанія могла би отримувати відшкодування ПДВ.

Африка залишається складним регіоном у сфері сплати податків із зростаючою загальною ставкою оподаткування, але з поступовим зменшенням часу на податковий звіт [4].

Отже, можна зробити висновок, що найбільший потенціал в Україні має індикатор «Час на адміністрування та сплату податків», значення якого є досить високим. Також покращенню позиції України в рейтингу «Оподаткування» можуть сприяти: спрощення форм податкової звітності; пом'якшення вимог до форми та обов'язкових реквізитів податкової накладної з ПДВ; удосконалення роботи електронного кабінету для платника податків; повний перехід на електронний документообіг; покращення системи електронного адміністрування ПДВ; повернення всіх платників до річної звітності з податку на прибуток підприємств замість квартальної.

Література:

1. World Bank Group [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.worldbank.org>
2. Бондарук Ю.В. Важливі напрями оптимізації оподаткування України в умовах згоди з ЄС // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2017. - №16. – С. 248-253
3. DOINGBUSINESS [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org>
4. Paying Taxes 2018 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.pwc.com/>

Яцюк О.С.

асистент кафедри теорії економіки та управління

ОСНОВНІ ЕТАПИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЛЕКСНОЇ ПРОГРАМИ НЕПЕРЕРВНОСТІ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ В МЕЖАХ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Антикризові програми в сучасних умовах загострення конкурентних відносин існують на більшості великих підприємств України та світу, проте вони часто розраховані на вузьке коло надзвичайних ситуацій [1, с. 72]. Комплексні програми неперервності ведення бізнесу (business continuity), які б передбачали алгоритм стандартних дій працівників підприємств при настанні певної кризової ситуації, зустрічаються рідко, хоча розробка та реалізація такої програми може стати вагомим конкурентним перевагою в умовах виникнення нових ризиків для бізнесу, а також передумовою реалізації стратегічних цілей підприємства.

В даний час існує багато методик управління безперервністю бізнесу, які допомагають у проведенні планування, покращенні доступності критично важливих бізнес-процесів компанії. Управління безперервністю бізнесу компанії є циклічним процесом, який повинен враховувати можливі зміни в бізнесі, сфері ІТ, законодавстві та інших областях, що впливають на діяльність організації, а також допомагати їй адаптуватися до цих змін. Іншими словами, управління безперервністю бізнесу є процесом його постійного вдосконалення, що, в свою чергу, підвищує впевненість компанії в надійності планів забезпечення безперервності бізнесу.

Життєвий цикл процесу управління безперервністю бізнесу включає 7 етапів, на кожному з яких визначено послідовність кроків і результат [2].

1. Ініціація проекту. На даному етапі визначається зміст проекту забезпечення безперервності бізнесу і розробляється його покроковий план. У ньому визначається, як буде виконуватися проект, як буде проводитися його моніторинг, контроль і закриття, а також визначаються межі проекту, ролі членів проектної команди і цілі проекту. Крім перерахованих вище дій, необхідно визначити потребу в проекті. Для деяких компаній безперервність бізнесу – це забезпечення ефективності критично важливих бізнес-функцій, а також демонстрація стійкості бізнесу клієнтам.

2. Аналіз впливу на бізнес – метод, який дозволяє досліджувати вплив інцидентів на ключові види діяльності і процеси компанії. На даному етапі передбачено детальне вивчення процесів компанії. Для цього консультант проводить інтерв'ю з керівництвом відділів, що входять в область проекту. В ході бесіди запитується інформація про діяльність відділу і складається перелік процесів чи функцій, які він здійснює. Результатом проведення аналізу впливу на бізнес є: а) перелік ранжованих за пріоритетами критичних процесів і відповідних взаємозалежностей; б) зареєстровані економічні та виробничі впливи, викликані порушенням критичних процесів; в) допоміжні ресурси, необхідні для ідентифікованих критичних процесів; г) можливі терміни простою і відновлення критичних процесів і взаємопов'язаних інформаційних технологій.

3. Оцінка ризиків. Метою оцінки ризиків в рамках управління безперервністю бізнесу є визначення подій, які можуть призвести до порушення діяльності компанії, а також їх наслідків (збиток). Оцінка ризику забезпечує: а) розуміння потенційних небезпек і впливу їх наслідків на досягнення встановлених цілей компанії; б) розуміння загроз і їх джерел; в) ідентифікацію ключових чинників, що формують ризик; вразливих місць компанії і її систем; г) вибір способів обробки ризику; д) відповідність вимогам стандартів.

Оцінка ризиків в подальшому дозволить обґрунтовано виробити стратегію безперервності бізнесу, а також допоможе визначити оптимальний сценарій її реалізації.

4. Розробка стратегії безперервності бізнесу. Після того як були проаналізували вимоги до безперервності, необхідно вибрати і обґрунтувати можливі технічні та організаційні рішення. В процесі вибору рішення необхідно детально розглянути можливі дії щодо приміщень, технологій, інформаційних активів, контрагентів, а також партнерів.

5. Розробка і впровадження планів безперервності бізнесу. Плани управління безперервністю повинні складатися з трьох компонентів: а) реагування на надзвичайні ситуації (визначає послідовність дій, які необхідно здійснити при виявленні інциденту); б) управління інцидентами (визначає методи, необхідні для пом'якшення або зменшення розміру події); в) відновлення діяльності (визначає послідовність дій, які необхідно здійснити для того, щоб відновити сервіс на заданому рівні) [3].

6. Тестування та перегляд планів здійснюється для перевірки працездатності планів при виникненні певного набору обставин, що впливають на діяльність компанії. План тестування вибирається з урахуванням типу компанії та її цілей.

Після проведення тестування складаються звіти, в яких вказуються сценарії і результати тестування, а також пропозиції щодо поліпшення планів безперервності діяльності.

7. Обслуговування та оновлення планів. Управління безперервністю бізнесу компанії, як було зазначено вище, є циклічним процесом, а це означає, що не можна обмежуватися одним тільки формуванням планів, необхідно супроводжувати, оновлювати і вдосконалювати їх щорічно, а іноді і частіше, наприклад, в таких випадках: а) зміна ІТ-інфраструктури; б) зміна організаційної структури компанії; в) зміни в законодавстві; г) виявлення недоліків в планах при їх тестуванні.

Таким чином, управління безперервністю бізнесу забезпечує об'єднання всіх застосовуваних на підприємстві заходів в цілісний, адекватний реальним загрозам і керований комплекс, що дозволяє компанії безперервно надавати послуги, уникнути впливу надзвичайних ситуацій на діяльність і мінімізувати можливий збиток. Цей комплекс складається з семи етапів, які повинні бути реалізовані в компанії для забезпечення безперервності надання послуг і виробництва продуктів.

Література:

1. Мигунова Т. Кризис жанра / Т. Мигунова // Бизнес. – 2007. – №35 (762). – С. 72-74.
2. Hiles Andrew. The Definitive Handbook of Business Continuity Management, Third Edition / Andrew Hiles, editor. – Published by John Wiley & Sons, Inc. – 832 p.
3. Gallagher Michael. Business Continuity Management: How to protect your company from danger / Michael Gallagher. – Pearson Education Limited, 2003. – 168 p.